

KESKIAASIANKOIRA

ROTUMÄÄRITELMÄN TULKINTA

YLEISVAIKUTELMA: Kookas, rakenteeltaan tasapainoinen koira; runko kohtuullisen pituinen (ei pitkä eikä lyhyt). Roteva, tilava runko, lihaksikas mutta ei liioitellusti. Selvä sukupuolileima; urokset ovat massiivisempia ja rohkeampia kuin nartut, niiden säkä on korostuneempi ja pää suurempi. Koira on täysin aikuistunut 3-vuotiaana.

Karkea yleisvaikutelma. Vahva, hyvin kehittynyt massiivinen luusto ja massiiviset lihakset, nämä suuret koirat saavuttavat kehityksensä 3-4 vuotta. Pää on leveä, massiivinen, korkeat ja pitkänomaiset poskipäät. Kuono on tylppä ja muodostaa viivan, joka on yhdensuuntainen otsan linjan kanssa. Huulet ovat paksut, kuivat tai hieman riippuvat. Silmät asettuneet suoraan, kuivat silmäluomet. Kaula on lyhyt ja massiivinen.

Rintakehä on leveä ja syvä. Vatsa on hieman kuroutuva (lieriömäinen runko). Iho on paksu, tiukka tai tekee kaulapussin (dewlap). Karvapeite on karkea, hyvin kehittynyt ja tiheä aluskarva.

TÄRKEITÄ MITTASUhteITA: Rungon pituus on vain hieman säkäkorkeutta suurempi. Suuri koko on toivottava, mutta oikeiden mittasuhteiden tulee säilyä. Etäisyys kyynärpäältä maahan on 50–52 % säkäkorkeudesta. Kuono-osan pituus on alle 1/2 mutta enemmän kuin 1/3 pään koko pituudesta.

Rungon pituus ylittää hieman säkäkorkeuden. Suurempi kasvu suhteellisella lisäyksellä on toivottavaa.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Itsevarma, tasapainoinen, rauhallinen, ylpeä ja itsenäinen. Koira on hyvin rohkea, erittäin toimintakykyinen ja kestävä ja sillä on luontainen taipumus alueensa vartiointiin. Pelottomuus suuria petoeläimiä kohtaan on tyypillinen ominaisuus.

PÄÄ: Massiivinen ja tasapainossa kokonaisuuden kanssa. Pää on muodoltaan lähes suorakaide sekä ylhäältä että sivusta katsoen.

Massiivinen, verrannollinen yleisvaikutelmaan. Pään muoto ylhäältä ja sivulta katsottuna lähestyy suorakulmiota. Pitkän pään indeksi on noin 40% säkäkorkeudesta. Pidemmät, tilavat oikea linjaiset päät oikealla sukupuolileimalla ovat toivottavia. Samaan aikaan ei pidä ylikorostaa nartun päätä, joka on liian pieni kehon suhteen, samalla kun noudatetaan sen mittasuhteita. Pitkät, ei jyrkästi kaarevat poskien kaaret antavat päähän tyypillisen lähes suorakulmaisen muodon.

Kallo: Syvä, otsa on litteä ja kallo-osa on pitkä ja litteä. Niskakyhmy on selvä mutta hyvin kehittyneiden lihasten ansiosta tuskin havaittava. Kohtuullisesti kehittyneet kulmakaaret.

Otsapenger: Kohtuullinen.

Kohtalaisen voimakas. Pitkä ja sujuva siirtymä on toivottava, mahdollisimman leveällä nenän takaosalla. Liian voimakasta lyhyttä otsapengertä pidetään vakavana puutteena, terävä otsapenger on ei toivottava.

1. Koiran pää, jolla on oikeat mittasuhteet, mutta jolla on liian voimakas siirtyminen otsasta kuonoon.

2. Uroksen pää, jolla on liian voimakas otsapenger otsasta kuonoon, kuono ei ole riittävästi täytetty silmien alla, tummat huulet, roikkuvat alemmat silmäluomet, kaulapussi on liian voimakas kaulassa.

3. Urospuolisen koiran pää, jolla on liian voimakas otsapenger, pyöreä kallo, löysät huulet, liian voimakkaat poskipäät, heikentynyt pigmentti.

4. Nartun pää on kevyt, pitkä, terävä, riittämättömän tilavuus kuonossa.

5. Nartun pää, jossa on oikeat linjat ja mittasuhteet.

6. Uroksen pää, jolla on oikeat linjat ja mittasuhteet, erittäin hyvä pigmentti.

Kirsu: Suuri, hyvin kehittynyt mutta ei ulkoneva. Väriltään musta, mutta valkoisilla ja vaaleilla koirilla voi olla vaaleampi.

Kirsu on suuri, musta, ei ulotu kuonon ääriviivojen ulkopuolelle. Valkoisella ja kellanruskealla värillä nenän vaalentuminen on sallittua. Nenän vaalentuminen vaaleilla koirilla on yleensä talvi-kevätkaudella molemmille sukupuolille; Nartuilla kirsu pyrkii haalistumaan tiineyden ja pentujen kasvatuksen jälkeen. Vaalentuminen alkaa lohkon keskeltä ja näyttää vaaleanpunaisenruskealta täplältä, jonka välissä on mustia pigmentoituja pisteitä. Voimakkaalla vaalentumisella musta reunus jää lohkon reunoille, kun taas lohkon ympärillä oleva iho säilyttää yleensä pigmentin. Älä sekoita kausiluonteista depigmentaatiota kirjavaan nenään (kirkkaan vaaleanpunaiset täplät ja raidat, erityisesti lohkon keskellä), joka on virhe.

Kuono: Tylppä ja kohtuullisen pitkä, ylhäältä ja sivulta katsoen lähes suorakaiteen muotoinen ja kapenee vain hyvin vähän kirsua kohti. Kuono-osa on tilava, syvä ja silmien alta hyvin täyttynyt. Kuononselkä on leveä, suora ja joskus hieman kirsua kohti laskeva. Alaleuka on hyvin kehittynyt.

Pään mittasuhteet ovat erittäin tärkeitä, hieman pitkänomainen kuono on yleisempi nartuilla ja lyhyt kuono yleisempi uroksilla. Keskiaasiankoiralla tulee olla massiivinen pää ja hyvin täyttynyt kuono, joka on puolet pään pituudesta. Liian lyhyt kuono (kolmasosa tai vähemmän pään pituudesta), hyvin tilava kuono, tulisi tulkita mastiffityypiseksi poikkeamaksi, eikä sitä missään tapauksessa pidä hyväksyä.

Huulet: Paksut, ylähuuli peittää tiiviisti alahuulet koiran suun ollessa kiinni. Täydellinen musta pigmentti on toivottava.

Huulten paksuus ja pituus ovat erittäin tärkeitä. Ylähuuli ei saa heilua liikkeessaan ja pudota koiran suuhun, kun se avataan. Huulten kulmaan muodostuu pieni tasku. Roikkuva alahuuli tulkitaan kuitenkin epäilemättä merkiksi raa'asta rakenteesta, joka on epätyypillinen rodulle.

Leuat / hampaat: Voimakkaat, leveät leuat. Hampaat suuret, valkoiset ja tiiviisti yhdessä. Täysi hampaisto (42 hammasta). Etuhampaat ovat suorassa linjassa. Leikkaava purenta, tasapurenta ja myös ns. käänteinen leikkaava purenta hyväksytään. Kulmahampaat leveälle sijoittuneet. Hammasvaurio, joka ei vaikuta hampaiden käyttöön, ei ole virhe.

Kaksinkertainen ensimmäinen premolaari on sallittu. Alaetuhampaat sijaitsevat yhdessä rivissä. Saksipurenta, tasainen tai tiukka alapurenta. Kulmahampaat ovat suuret ja leveälle asettuneet. Rikkoutuneet tai katkenneet etuhampaat ja kulmahampaat, jotka eivät häiritse pureman määrittämistä, eivät vaikuta koiran arviointiin. Alaleuan leveys määritetään hammasjärjestelmän tutkiminnan aikana. Kapealla alaleualla etuhampaat ovat pieniä ja järjestyneet kaarevasti. Tällaista rakennetta olisi pidettävä vakavana häirtana. Molaarit on tarkastettava. Käänteinen leikkaava purenta voidaan tulkita vain yhdellä tavalla: alempien etuhampaiden takapinta koskettaa ylempien etuhampaiden etupintaa muodostaen käänteisen saksipurennan. Koirat, joilla on jopa minimaalinen purennan virhe, on hylättävä. Premolaarisen tai molaarisen puuttuessa koiraa ei voida jalostaa.

Posket: Poskiluut pitkät ja hyvin kehittyneet, eivät kuitenkaan häiritse pään suorakaiteenomaista muotoa.

Poskien kaaret ovat pitkät, hyvin kehittyneet, mutta eivät häiritse pään suorakulmaista muotoa. Liian kaarevat poskien kaaret antavat keskiaasiankoiran päälle epätyyppillisen muodon. Kuitenkin, kun silmien alla on hyvin täyttynyt tilava kuono, tämä ominaisuus tulisi tulkita lieväksi virheeksi. Kaukasiankoiran tyyppistä karkeaa päätä olisi pidettävä päinvastoin poikkeamana rodun tyyppistä.

Silmät: Keskikokoiset ja muodoltaan soikeat, etäällä toisistaan ja katsovat suoraan eteenpäin, kohtuullisen syvällä sijaitsevat. Silmien väri tummanruskeasta hasselpähkinän ruskeaan, tummemmat värit toivotumpia. Silmäluomet paksut, löysä alaluomi ei ole toivottava. Vilkkuluomi ei häiritsevän näkyvä. Silmien ympäryksen tulee mieluiten olla täysin pigmentoitunut, ja turkin väristä riippumatta silmäluomien reunojen tulee olla mustat. Ilme on itsevarma ja arvokas.

Hieman vinosti asettuneiden silmien ja liian korkeiden poskipäiden yhdistelmä on erittäin epätoivottavaa ja luokitellaan virheeksi. Silmien väriin on kiinnitettävä erityistä huomiota, koiran valkoinen väri ei ole tekosyy iiriksen heikommalle pigmentaatiolle. Vakava virhe on tummien koirien vaaleat silmät. Alaluomien lievää löysyyttä pidetään virheenä, ja se liittyy yleensä muihin löysyyden ilmenemismuotoihin. Kolmannen silmäluomen väri on merkityksetön, jopa tummilla koirilla voi olla yksi tai molemmat vaaleanpunaiset kolmannet silmäluomet. Samaan aikaan ylikehittynyt kolmas silmäluomi, joka peittää kolmanneksen tai useamman silmämunasta, on osoitus koiran huonosta silmäterveydestä ja on virhe. Keskiaasiankoiralle tyyppillinen katse näyttää olevan kohdistamaton, näyttää siltä, että koira katsoo henkilön läpi.

1. Liian suuret silmät.

2. Lähekkäin ja hieman vinosti asettuneet silmät.

3. Vaaleat silmät tummalla koiralla.

4. Oikeat, leveälle asettuneet silmät, mutta roikkuvat alemmat silmäluomet.

5. Hyvät, leveälle asettuneet silmät.

6. Nartun pää, jolla on selvästi näkyvä, tyyppillinen Keski-Aasian paimenkoiran ilme.

Korvat: Keskikokoiset, kolmionmuotoiset, paksut, alas kiinnittyneet ja riippuvat. Korvan tyven alaosa on silmien tasolla tai hieman alempana. Perinteisesti korvat typistetään rodun alkuperämaassa sekä maissa, missä se ei ole lailla kiellettyä.

KAULA: Keskipitkä, hyvin voimakas, poikkileikkaukseltaan soikea, hyvin lihaksikas ja matala-asentoinen. Kaulapoimu on tyypillinen rotupierre.

Uroksen kaula on lähes yhtä pitkä kuin pään pituus, nartuissa se on hieman pidempi. Kehittynyt pyyhkäisy (scruff) on tervetullut. Kaulan kiinnitys on noin 35 - 40 ° kulmassa. Liian pitkä kaula on asettunut korkealle ja liittyy raajojen rintakehän väärään rakenteeseen. Väärällä esittämisellä (pään nostaminen ja kaulan venyttäminen ylöspäin) nivelten oikeita kulmia ja koiran mittasuhteita rikotaan. Kaulan korkealle asettumista pidetään virheenä. Kaulapoimu suojaa koiran kaulaa saalistajan hampailta. Samaan aikaan ylikehittynyttä kaulapoimua tulisi pitää selkeänä merkinä liiallisesta löysyydestä ja arvioida vakavana virheenä.

1. korkealle asettunut kaula

2. Oikea asentoinen kaula

RUNKO:

Ylälinja: Tasapainoinen ja kiinteä. Tyypillisen ylälinjan tulee pysyä vakaana seistessä.

Säkä: Korostunut, etenkin uroksilla. Lihaksikas, pitkä ja korkea, selvästi selästä erottuva.

Säkä on vahva, lihaksikas, voimakas erityisesti uroksilla, mikä korostaa selkeää siirtymää selkään. Nartuilla säkä on vähemmän erottuva.

Selkä: Suora, leveä ja lihaksikas. Varsinaisen selän pituus on noin puolet koko säästä hännäntyveen ulottuvasta ylälinjasta.

Selän pituus on suunnilleen yhtä suuri kuin 1/2 sään etäisyydestä hännän juureen. Lanne on lyhyt, leveä, lihaksikas ja hieman kaareva. Runko on keskipitkä, leveä ja lihaksikas, hieman laskeva kohti hännän tyveä. Säkäkorkeus on 1-2 cm korkeampi kuin ristiluun korkeus. Rintakehä on syvä, pitkä, leveä, hyvin kehittynyt. Rintakehä laajenee taaksepäin. Rinnan alaosa laskeutuu kyynärpäiden tasolle tai hieman alemmaksi. Rinnan etuosa työntyy hieman olkaluun nivelten linjan taakse. Vatsa on hieman kuroutunut. Selän, vyötärön ja lantion pituuksien suhde on 2:1:1, tarkkailtava. Aikuisten koirien luonnollisessa rennossa asennossa säkä ja runko ovat suunnilleen samalla tasolla. Liikkeessä ylälinja on lähes suora. Selän pituus mitataan sään alusta viimeisiin rintanikamiin. Itse selkä on leveä; Uroksilla selkä on leveämpi kuin runko, nartuissa se on suunnilleen sama levyinen kuin runko. Lyhyt selkä on 1/2 selän pituudesta tai 1/4 koko selkälinjan pituudesta. Nartuilla lanne voi olla hieman pitkänomainen, mikä ei saisi vaikuttaa selkälinjan suoruuteen ja liikkeiden tehokkuuteen. Lanteen kaareutuvuus saavutetaan voimakkaiden lihasten ansiosta, mutta ei selkärangan kaarevuuden vuoksi. Selkälinjan notkoisuus osoittaa liiallista pituutta ja sitä pidetään vakavana virheenä.

1.Heikko, notko selkä

2.Ylälinja on laskeva säästä lantioon, mikä ei ole tyypillistä rodulle

3.Nuori narttu, jolla on oikeat ylä- ja alalinjat

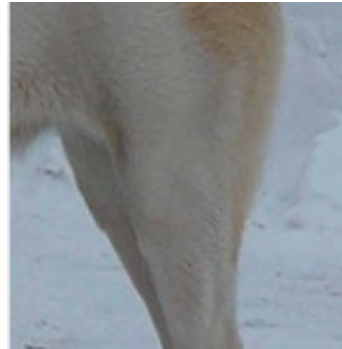
4.Aikuinen uros, jolla on oikeat ylä- ja alalinjat

Lanne: Lyhyt, leveä, lihaksikas ja hieman kaareutunut.

Rungon pituus on yhtä suuri kuin lanteen pituus (1/2 selän pituudesta tai 1/4 koko yläosan pituudesta). Nuorille, keskenkasvuille koirille lievä korkearaajaisuus on hyväksyttävää. Rungon oikea rakenne on erittäin tärkeä. Rungon lyhyys, liian suora, laskeva tai kapea lantio rikkoo raajojen koko lanneosan rakennetta ja sitä tulisi pitää ainakin vakavana virheenä. Lanteen rakenteen häiriöt heikentävät voimakkaasti koiran suorituskykyä, vaikuttavat haitallisesti nivelten terveyteen ja periytyvät suurella todennäköisyydellä.

1.Voimakkaasti laskeva lanne

3. Suora lyhyt lanne

2.Suora lyhyt lanne

4.Lantion oikea asento ja hännän normaali asento

Lantio: Kohtuullisen pitkä, leveä, lihaksikas, hieman hännäntyveä kohti laskeva. Säkä on 1–2 cm korkeammalla kuin koiran takaosa.

Rintakehä: Syvä, pitkä, leveä, hyvin kehittynyt, takaosaa kohti levenevä. Viimeiset kylkiluut ovat pitkät. Rintakehä ulottuu kyynärpäiden tasolle tai hieman niiden alapuolelle. Eturinta ulottuu hieman olkanivelen etupuolelle.

Kylkiluut ovat näkyvästi kaarevia, mikä tarjoaa huomattavan tilavuuden keuhkoille ja sydämelle. Rinnan ympärysmitta ylittää säkäkorkeuden noin 20%. Viimeiset kylkiluut ovat noin puolet rintalastaan kiinnittyneiden kylkiluiden pituudesta. Hyvin alas asettunut rintakehä aikuisilla koirilla viittaa yleensä löysään rakenteeseen tai johtuu liian lyhyistä eturaajoista. Joka tapauksessa liian alas asettunut rintakehä on haitta. Keskiaasiankoiran rinnan alaosa ei saavuta kyynärpäitä, seisotettaessa eturaajat tulisi asettaa rinnakkain. Aikuisilla nartuilla rinnan etuosa ulottuu olkapään ja lapaluun nivelten eteen enemmän kuin uroksilla.

Alalinja ja vatsa: Vatsa kohtuullisesti ylösvetäytynyt.

Juuri synnyttäneiden narttujen vatsa laskeutuu rintakehän alapuolelle. Uroksilla vatsa on kohtalaisen kuroutunut. Jyrkästi kuroutunut vatsa liittyy viimeisten kylkiluiden lyhyyteen eikä ole tyypillinen rodulle.

HÄNTÄ: Tyvestään paksu ja melko korkealle kiinnittynyt. Luonnollinen häntä on asennoltaan sirppimäinen tai sen viimeinen kolmannes kiertyy löyhästi renkaaksi. Koiran ollessa valpas häntä nousee selkälinjan tasalle tai hieman korkeammalle, levossa häntä on riippuva. Perinteisesti häntä typistetään rodun alkuperämaassa sekä maissa, missä se ei ole lailla kiellettyä. Typistämätön ja typistetty häntä ovat samanarvoiset.

Häntä on paksu kiinnityskohdassa ja asettunut riittävän korkealle. Luonnollisessa tilassa puolikuun muotoinen tai kiertynyt viimeisellä kolmanneksella. Koiran innostuessa se nousee selän linjaan tai korkeammalle, rauhallisella koiralla häntä laskeutuu. Perinteistä hännäntypistystä harjoitetaan edelleen alkuperämaassa ja maissa, joissa sitä ei ole kielletty laissa. Luonnollinen häntä on yhtä arvokas kuin typistetty häntä. Hännän tyvestä on huomattava muutos hännän paksusta osasta ohuempaan. Pystyssä oleva tai selän yli kulkeva häntä on merkki lantion lyhyyydestä ja suorudesta, ja siihen tulisi ehdottomasti suhtautua negatiivisesti.

RAAJAT ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Eturaajat ovat suorat ja voimakasluustoiset, edestä katsoen yhdensuuntaiset eivätkä lähekkäin asettuneet. Sivulta katsottuna kyynärvarret ovat suorat.

Huomiota tulee kiinnittää lapaluiden lyhyyteen ja olkapää-lapaluukulmien muutokseen. Suoraan asettuneet lapaluut liittyy liian korkea kaulan kiinnitykseen. Tämän puutteen omaavien koirien liikkumiselle on ominaista eturaajojen riittämätön askelpituus ja niiden tuottamaton eteenpäin ja ylöspäin suuntautuva liike. Lapaluun, olkapään ja kyynärvarren pituudet ovat suunnilleen yhtä suuret. Lyhyillä hartioilla koira osoittautuu matalaksi, sen liikkeelle on ominaista kehon "sukellukset" jokaisella tuen kosketuksella eturaajoihin. Tämä anatominen poikkeama on vakava haitta, joka vähentää jyrkästi liikkeen tehokkuutta. Poikkeaman melko korkea periytyvyys on havaittu. Lyhyt kyynärvarsi on erittäin vakava virhe.

1.Kyynärpäät kääntyvät ulos

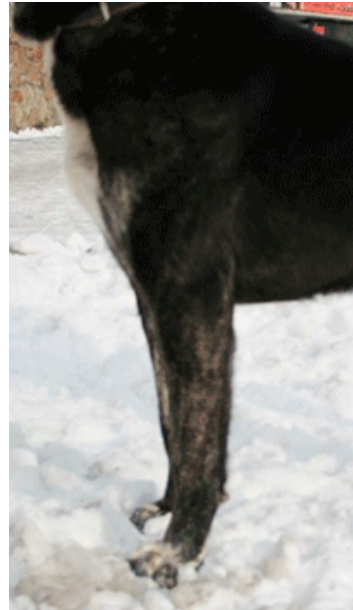
2.Kapeasti asettuneet eturaajat, kyynärpäät tarpeettomasti kehon alla

3.Oikea-asentoiset raajat

1.2. olkapään nivelten riittämättömät kulmaukset

1.2. olkapään nivelten riittämättömät kulmaukset

Lavat: Lapaluu on pitkä ja viisto. Lavan ja olkavarren välinen kulma on noin 100 astetta. Lavat ovat lihaksikkaat.

Olkavarret: Viistot, pitkät ja voimakkaat.

Kyynärpäät: Rungonmyötäiset, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Kyynärvarret: Suorat, hyvin voimakaslustoiset, pitkät ja poikkileikkaukseltaan soikeat.

3. Oikeat kulmaukset

1.Oikeanlainen välikämmen

2.Liian viisto
välikämmen

3.Erittäin
heikot väli-
kämmenet

Välikämmenet: Kohtuullisen pitkät, leveät, vahvat ja pystysuorat.

Etukäpälet: Suuret ja pyöristyneet, kaarevat varpaat. Paksut, voimakkaat päkiät. Kynsien väri voi olla mikä tahansa.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaa katsoen suorat ja yhdensuuntaiset, asennoltaan hieman eturaajoja leveämmällä.

Reidet: Leveät, kohtuullisen pitkät ja voimakaslihaksiset.

Polvet: Eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset. Kohtuullinen polvikulmaus.

Sääret: Lähes reiden pituiset.

Kintereet: Kohtuullisesti kulmautuneet.

Väliljalat: Hyvin voimakkaat, kohtuullisen pitkät ja pystysuorat. Ei kannuksia. (Huom. Suomessa typistyskielto)

Takakäpälät: Suuret ja pyöristyneet, kaarevat varpaat. Paksut, voimakkaat päkiät. Kynsien väri voi olla mikä tahansa.

Takaraajojen tulee olla suunnilleen yhtä leveälle asettuneet kuin eturaajat. Reisiluun leveys on suunnilleen yhtä suuri kuin reisiluun pituus. Sen paksuus on noin puolet leveydestä. Nartuilla reiden lihakset ovat kaarevammat ja näkyvämmät kuin uroksilla. Takaapäin katsottuna lantion leveys on suurempi kuin hartioiden leveys. Reisi ja sääret ovat suunnilleen yhtä pitkiä, välikämmen on lyhyempi noin 1/3. Polvet ja kintereet eivät saa olla voimakkaasti erottuvia, mutta havaittavissa.

1. Kintereiden liian korostuneet kulmaukset

2. Oikeat kulmaukset

3. Liian vähäiset kulmaukset

LIIKKEET: Tasapainoiset ja joustavat. Ravissa eturaajat liikkuvat vaivattomasti pitkälle eteen, ja takaraajojen työntö on voimakas. Ylälinja pysyy liikkeessä vakaana. Kaikki nivelet toimivat vaivattomasti. Takakulmaukset vaikuttavat voimakkaammilta koiran liikkeessä kuin seistessä.

Kuvissa näkyy hyvä, tehokas liike nopeassa ravissa. Koiralla on vahva ylälinja. Hännän sijainti osoittaa rungon oikeat linjat ja että koirat ovat rauhallisia, ei innokkaita ja luottavaisessa mielentilassa.

Ravissa ylälinja on tasainen ja lähes liikkumaton. Liikkeen nopeudesta riippuen kaula voi nousta hieman, laskea selän suuntaisesti tai selkälinjan alle.

Takaraajojen työntövoiman tulisi olla mahdollisimman vahva ja tehokas.

Arvosteltaessa tulisi olla erittäin tiukka nivelten oikean toiminnan suhteen: kyvyttömyys suoristaa niveliä kokonaan tulisi tulkita vakavana virheenä. Heikot nivelsiteet ovat anteeksiannettavia kasvavilla koirilla ja ei hyväksyttäviä aikuisilla koirilla.

Raajojen epäyhdenmukaisuutta liikkeessä pidetään virheenä vakavuudesta riippuen. Liikkeiden tulee olla vahvoja, vapaita, mutta ei epävakaita.

NAHKA: Paksu, riittävän joustava ja irttonainen suojaten koira vammoilta taistelussa petoeläinten kanssa.

Ihon paksuus ei saa olla liiallinen: pään pystysuorat poimut, jotka menevät alas silmien ulkokulmista, kehon poimut, nivelten ihon roikkuminen osoittavat liian löysää rakennetta.

Ihon liikkuvuus on havaittavissa käsin tutkimisen aikana, mutta liikkeessä iho pysyy liikkumattomana. Ihon liikkuminen puolelta toiselle viittaa ihonalaisen kudoksen ylikehittymiseen, ja sitä tulisi pitää virheenä.

KARVAPEITE

Karva: Runsasta, suoraa ja karheaa, tuuhea pohjavilla. Päässä ja raajojen etupuolella karva on lyhyttä ja tiheää. Usein sään päällä karva on pitempää. Peitinkarva voi olla lyhyttä tai hieman pitempää. Koiralla voi olla joko kauttaaltaan lyhyt peitinkarva (3–5 cm) tai hieman pitempi karva (7–10 cm), joka muodostaa kaulan ympärille kauluksen sekä hapsut korvien taakse, raajojen takapuolelle ja häntään.

1. Koiraa, jolla on pitkä karvapeite (vielä hyväksyttävä).

2. Lyhyt karvapeite

3. Koirat, joilla on keskipitkä karvapeite, yleisin turkkityyppi.

3. Koirat, joilla on keskipitkä karvapeite, yleisin turkkityyppi.

Väri: Kaikki muut värit ja niiden yhdistelmät sallitaan paitsi sininen, maksanruskea ja mustamanttelinen punaruskea.

Hylätyillä väreillä tarkoitetaan geneettisesti haalistuneita värejä: kaikkien sävyjen sininen yhdessä silmäluomien ja nenän harmaan pigmentin kanssa, kaikkien sävyjen ruskea yhdessä silmäluomien ja nenän ruskean (maksan) pigmentin kanssa sekä mustaselkäinen -mantteli väritys.

Väriä määritettäessä on keskityttävä ensisijaisesti nenän ja silmäluomien väriin. Mustilla koirilla vanha karvapeite (ennen karvanvaihdon alkua) voi saada voimakkaan ruskean tai punertavanruskean sävyn; Voimakkaasti vaalennettuna vyöhykeharmaana ja brindle-harmaana turkki näyttää siniseltä, mutta kaikissa näissä tapauksissa kirsu ja silmäluomien reunat tulee olla mustat.

Musta, ruskea ja tiikki (pilkullinen musta, pilkullinen punainen, mustan ja punaisen pilkun sekoitus), vaikka ne ovat suhteellisen harvinaisia värejä, ovat kuitenkin ominaisia keskiaasiankoiralle, eikä niitä pidä pitää tarkastellessa virheellisinä.

KOKO JA PAINO

Säkäkorkeus: Uroksilla vähintään 70 cm ja nartuilla vähintään 65 cm. Suuri koko on toivottavaa, mutta mittasuhteiden tulee aina säilyä oikeina.

Koiran mittasuhteita ja tyyppillisyyttä on noudatettava. Yli 80 cm korkeilla uroksilla ja yli 75 cm korkeilla nartuilla tuki- ja liikuntaelimistön arvioinnin ja rotutyypin noudattamisen tulisi olla erityisen tiukkaa.

Koiralle ei pidä antaa etusijaa vain siksi, että se on valtavan suuri. Erittäin suurilla keskiaasiankoirilla on melko usein sellaisia puutteita ja vikoja kuten yleinen löysyys (ylikehittynyt kaulapaimu, karkeat nivelet), lyhyt ja / tai kapea runko, takaraajojen suorat kulmaukset, riittämättömästi kehittyneet reiden lihakset, heikko takaliike. Jättimäiset nartut menettävät sukupuolileimansa, tämä on virhe, joka tulisi kasvatuksessa huomioida.

Paino: Uroksilla vähintään 50 kg ja nartuilla vähintään 40 kg.

Paino riippuu ensisijaisesti koiran luuston rakenteesta eikä sen lihavuudesta.

Liika lihavuus, vaikkakaan se ei ole geneettinen ominaisuus, on virhe ja mainittava sen varmistamiseksi, että omistaja on tietoinen koiransa terveydestä.

Laihuus on mahdollista alle 2-3-vuotiailla uroksilla, kun niiden lopullinen muodostuminen tapahtuu, ja aktiivisesti työskentelevillä koirilla, siitä ei pitäisi rangaista liian vakavasti.

Aluskarvaa on runsaimmin kylmänä vuodenaikana. Lyhytkarvaisilla koirilla on vielä jonkin verran hapsut korvien takana, jalkojen takapuolella ja hieman hännässä. Pitkät karvat eivät saa jakautua selästä sivuille. Talvella minkä tahansa turkkityypin koirat voivat kasvattaa varpaiden väliin pitkää karvaa, joka peittää tassun muodon. Pentujen karvapeite on pehmeä, untuvainen, karkeat peitinkarvat puuttuvat ensimmäiseen karvanvaihtoon asti. Aikuisilla koirilla karvapeite ei saa olla pehmeä, silkkinen, ilmava. Karvapeitteen trimmaaminen ei ole hyväksyttävää.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- Lievä poikkeama oikeasta rotutyypistä
- Nartun urosmaisuu
- Pyöreä kallo-osa, kapea kuono-osa ja alaleuka, pieni kirsu
- Vinot tai lähekkäin sijaitsevat silmät, löysät silmäluomet
- Korkealle kiinnittyneet korvat
- Ohuet tai löysänä riippuvat huulet
- Takakorkeus; hieman lyhyt lantio
- Kapea etuosa
- Liioitellut takakulmaukset

- Pitkät tai haja-asentoiset varpaat
- Korkea etuaskel (hackney), hieman epätasapainoiset liikkeet
- Hyvin lyhyt karva

VAKAVAT VIRHEET:

- Hermostuneisuus
- Selvät poikkeamat oikeasta tyylistä ja rakenteesta
- Korkearaajaisuus, kevytluustoisuus, huono lihaskunto
- Liian vaaleat tai ulkonevat silmät
- Laskeva ylälinja
- Huomattava takakorkeus
- Kapea, lyhyt ja jyrkkä lantio
- Synnynnäinen töpöhäntä, häntämutka
- Liian jäykät tai painuneet välikämmenet
- Liiksi rungon alle asettuneet takaraajat
- Säkäkorkeus 2 cm alle minimikorkeuden

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Pelokkuus tai liika kiihtyneisyys
- Uroksen narttumaisuus
- Yläpurenta tai selvä alapurenta
- Siniset, vihreät tai keskenään eriväriset silmät; kapeat, siristelevät silmät
- Löysät nivelet
- Sininen tai maksanruskea väri (myös yhdistelmissä), punaruskea väri (tan), jossa selvä musta mantteli • Kihara tai pehmeä karva
- Tasapainottomat liikkeet

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin. Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.